

31998R2842

L 354/18

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.12.1998

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 2842/98**z dnia 22 grudnia 1998 r.****w sprawie przesłuchania stron w określonych procedurach na podstawie art. 85 i art. 86 Traktatu WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r. oraz pierwsze rozporządzenie w sprawie wykonania art. 85 i art. 86 Traktatu ⁽¹⁾, zmienione ostatnio Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jego art. 24,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. wprowadzające reguły konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej ⁽²⁾, zmienione ostatnio Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jego art. 29,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 85 i art. 86 Traktatu do transportu morskiego ⁽³⁾, zmienione ostatnio Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jego art. 26,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3975/87 z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego ⁽⁴⁾, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 2410/92 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 19,

po konsultacji z właściwymi Komitetami Doradczymi ds. porozumień ograniczających konkurencję i pozycji dominującej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wiele doświadczeń zebrano w stosowaniu rozporządzenia Komisji nr 99/63/EWG z dnia 25 lipca 1963 r. w sprawie przesłuchań przewidzianych w art. 19 ust. 1 i 2

rozporządzenie nr 17 ⁽⁶⁾, rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1630/69 z dnia 8 sierpnia 1969 r., w sprawie przesłuchań przewidzianych w art. 26 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. ⁽⁷⁾, sekcji II rozporządzenia Komisji (EWG) nr 4260/88 z dnia 16 grudnia 1988 r. w sprawie zawiadomień, skarg i wniosków oraz przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4056/86 ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego ⁽⁸⁾, zmienione ostatnio Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji i sekcji II rozporządzenia Komisji (EWG) nr 4261/88 z dnia 16 grudnia 1988 r. w sprawie skarg, wniosków i przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3975/87 ustanawiającym procedury stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego ⁽⁹⁾.

- (2) Doświadczenia te ujawniły potrzebę ulepszenia niektórych aspektów proceduralnych tych rozporządzeń; z uwagi na przejrzystość właściwym jest przyjęcie jednego rozporządzenia w sprawie różnych procedur przesłuchiwania ustanowionych w rozporządzeniu nr 17, rozporządzeniu (EWG) nr 1017/68, rozporządzeniu (EWG) nr 4056/86 i rozporządzeniu (EWG) nr 3975/87; stosownie do niniejszego rozporządzenia nr 99/63/EWG i (EWG) 1630/69 powinny być zastąpione, a sekcje II rozporządzeń (EWG) nr 4260/88 i (EWG) 4261/88 powinny być skreślone i zastąpione.
- (3) Przepisy dotyczące procedury Komisji na podstawie decyzji 94/810/EWWiS, WE z dnia 12 grudnia 1994 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w procedurach dotyczących konkurencji przed Komisją ⁽¹⁰⁾, należy sformułować w taki sposób, aby w pełni zabezpieczyć prawo do bycia wysłuchanym i prawo do obrony; do tych celów Komisja powinna dokonać rozróżnienia między odnośnymi prawami do bycia wysłuchanym przysługującymi stronom, w stosunku do których wniosła zarzuty, wnioskodawcom, składającym skargi i innym osobom trzecim.
- (4) Zgodnie z zasadą prawa do obrony, strony w stosunku do których Komisja wniosła zarzuty powinny mieć możliwość przedstawienia swoich uwag wobec wszystkich zarzutów, które Komisja zamierza wziąć pod uwagę w swoich decyzjach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 21.2.1962, str. 204-62.⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4.⁽⁴⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 240 z 24.8.1992, str. 18.⁽⁶⁾ Dz.U. L 127 z 20.8.1963, str. 2268-63.⁽⁷⁾ Dz.U. L 209 z 21.8.1969, str. 11.⁽⁸⁾ Dz.U. L 376 z 31.12.1988, str. 1.⁽⁹⁾ Dz.U. L 376 z 31.12.1988, str. 10.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 330 z 21.12.1994, str. 67.

- (5) Wnioskodawcy i składający skargi powinni mieć przyznaną możliwość przedstawienia swoich stanowisk, jeżeli Komisja uzna, że nie ma wystarczających podstaw do uznania wniosku lub podjęcia działań w sprawie skargi; wnioskodawca lub składający skargi powinni otrzymać kopię niepublicznej wersji zarzutów i w przypadku gdy Komisja wysuwa zastrzeżenia, powinni mieć możliwość podania do wiadomości na piśmie swojego stanowiska.
- (6) Inne osoby trzecie mające wystarczający interes powinni mieć również możliwość wyrażenia swojego stanowiska na piśmie w przypadku gdy wystąpią o to z pisemnym wnioskiem.
- (7) Różne strony uprawnione do przedstawiania uwag powinny składać je na piśmie, zarówno we własnym interesie jak i w interesie należytego administrowania, z zastrzeżeniem możliwości ustnego przesłuchania tam gdzie to stosowne aby uzupełnić procedurę pisemną.
- (8) Niezbędne jest określenie praw osób, które mają być przesłuchane, oraz na jakich warunkach mogą być reprezentowane lub mogą korzystać z pomocy.
- (9) Komisja powinna nadal szanować uzasadnione interesy przedsiębiorstw dotyczące ochrony ich tajemnic handlowych oraz innych poufnych informacji.
- (10) Należy zapewnić zgodność między obecnymi praktykami administracyjnymi Komisji a orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości i Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie wewnętrznego regulaminu dotyczącego postępowania z wnioskami o dostęp do akt spraw na podstawie art. 85 i art. 86 Traktatu, art. 65 i art. 66 Traktatu EWWiS oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 ⁽¹⁾.
- (11) Aby ułatwić odpowiednie prowadzenie przesłuchań właściwym jest zezwolenie na nagrywanie oświadczeń wszystkich osób w czasie prowadzenia przesłuchania.
- (12) W interesie bezpieczeństwa prawnego właściwe jest ustanowienie terminu do składania oświadczeń przez różne osoby, na podstawie niniejszego rozporządzenia, poprzez określenie dnia przed którym oświadczenie musi być przekazane Komisji.
- (13) Właściwy Komitet Doradczy na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 17, art. 16 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1017/68, art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 lub art. 8 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr

3975/87 musi przedstawić swoją opinię na podstawie wstępnego projektu decyzji; Komitet Doradczy powinien być zatem konsultowany po zakończeniu badania sprawy; taka konsultacja nie powinna stać na przeszkodzie ponownemu zbadaniu sprawy przez Komisję w razie potrzeby,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Zakres

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przesłuchania stron na podstawie art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 17, art. 26 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 1017/68, art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 i art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 3975/87.

ROZDZIAŁ II

Przesłuchanie stron, w stosunku do którym Komisja sformułowała zarzuty

Artykuł 2

1. Komisja przesłuchuje strony, w stosunku do których sformułowała zarzuty, przed konsultacją z właściwym Komitetem Doradczym, na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 17, art. 16 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1017/68, art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 lub art. 8 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3975/87.

2. Komisja, w swoich decyzjach zajmuje się tylko tymi zarzutami, w odniesieniu, do których stronom przyznano możliwość przedstawienia ich własnych stanowisk.

Artykuł 3

1. Komisja powiadamia strony na piśmie o wniesionych przeciwko nim zarzutach. Zarzuty przekazywane są każdej ze stron lub ich należycie wyznaczonemu przedstawicielowi.

2. Komisja może powiadomić strony, w drodze ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, jeżeli na podstawie okoliczności sprawy wydaje się to właściwe, w szczególności w przypadku gdy powiadomiona musi być określona liczba przedsiębiorstw, które nie wyznaczyły wspólnego pełnomocnika. Ogłoszenie musi uwzględniać uzasadnione interesy przedsiębiorstw dotyczące ochrony ich tajemnic handlowych oraz innych poufnych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 23 z 23.1.1997, str. 3.

3. Grzywna lub okresowa kara pieniężna może być nałożona na stronę tylko w przypadku gdy zostały one o nich powiadomione w sposób, przewidziany w ust. 1.

4. Powiadamiając o zarzutach, Komisja określa dzień, do którego strony mogą na piśmie powiadomić Komisję o swoim stanowisku.

5. Komisja określa dzień, do którego strony mogą wskazać część zarzutów, która według nich zawierają tajemnice handlowe lub inne poufne materiały. Jeżeli strony nie wskażą takiej części zarzutów do tego dnia, Komisja może przyjąć, że zarzuty nie zawierają takich informacji.

Artykuł 4

1. Strony, które życzą sobie, aby ich stanowiska dotyczące wniesionych przeciwko nim zarzutów podane zostały do wiadomości przekażą je na piśmie do dnia, określonego w art. 3 ust. 4. Komisja nie jest zobowiązana do uwzględniania pisemnych uwag otrzymanych po tym dniu.

2. Strony mogą, w przekazanych na piśmie uwagach, określić wszystkie kwestie istotne dla swojej obrony. Strony mogą załączyć odpowiednie dokumenty jako dowody odnoszące się pewnych faktów oraz mogą również wnioskować, aby Komisja przesłuchała osoby, które mogą potwierdzić te fakty.

Artykuł 5

Komisja przyznaje stronom, w stosunku, do których wniesione zostały zastrzeżenia, możliwość przedstawienia swoich argumentów podczas ustnego przesłuchania, jeżeli wnioskuje o to w swoich pisemnych uwagach.

ROZDZIAŁ III

Przesłuchanie wnioskodawców i składających skargi

Artykuł 6

W przypadku, gdy Komisja, po otrzymaniu wniosku sporządzonego na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 17 lub skargi na podstawie art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 1017/68, art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 lub art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3975/87, stwierdza, że na podstawie posiadanych przez nią informacji nie ma wystarczających podstaw do uznania wniosku lub do podjęcia działań w sprawie skargi, powiadamia wnioskodawcę lub składającego skargę o przyczynach i określa dzień, do którego wnioskodawca lub składający skargę może podać do wiadomości swoje stanowisko na piśmie.

Artykuł 7

W przypadku, gdy Komisja wysuwa zarzuty dotyczące kwestii, w odniesieniu, do której otrzymała wniosek lub skargę, określone w art. 6, przekazuje wnioskodawcy lub składającemu skargę kopię niepoufnej wersji zarzutów i określa dzień, do którego wnioskodawca lub składający skargę może podać do wiadomości swoje stanowisko na piśmie.

Artykuł 8

Komisja może, tam gdzie to stosowne, przyznać wnioskodawcy i składającemu skargę możliwość ustnego przedstawienia swoich stanowisk, jeżeli wnioskuje o to w swoich pisemnych uwagach.

ROZDZIAŁ IV

Przesłuchanie osób trzecich

Artykuł 9

1. Jeżeli osoby, inne niż te, określone w rozdziałach II i III wnioskuje, aby je przesłuchano i wykazują wystarczający interes, Komisja powiadamia je na piśmie o charakterze i przedmiocie procedury oraz określa dzień, do którego mogą przedstawić swoje stanowiska na piśmie.

2. Komisja może, tam gdzie to stosowne, wezwać osoby, określone w ust. 1 do przedstawienia swoich argumentów podczas ustnego przesłuchania stron, przeciwko którym wniesiono zarzuty, jeżeli wnioskuje o to w swoich pisemnych uwagach.

3. Komisja może przyznać każdej innej osobie trzeciej możliwość ustnego przedstawienia swoich stanowisk.

ROZDZIAŁ V

Przepisy ogólne

Artykuł 10

Przesłuchania są prowadzone przez funkcjonariusza ds. przesłuchań.

Artykuł 11

1. Komisja wzywa na przesłuchanie w wyznaczonym przez siebie dniu osoby, które mają być ustnie przesłuchane.

2. Komisja wzywa właściwe władze Państwa Członkowskiego do wzięcia udziału w ustnym przesłuchaniu.

Artykuł 12

1. Osoby wezwane do uczestnictwa stawiają się osobiście albo poprzez swoich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników. Przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw mogą być reprezentowane przez należycie upoważnionego pełnomocnika powołanego spośród ich stałego personelu.

2. Osobom przesłuchiwanym przez Komisję mogą towarzyszyć ich doradcy prawni lub inne uprawnione osoby dopuszczone przez funkcjonariusza przesłuchującego.

3. Przesłuchania są dokonywane z wyłączeniem jawności. Każda osoba przesłuchiwana jest oddzielnie lub w obecności innych wezwanych osób. W drugim przypadku uwzględnia się uzasadniony interes przedsiębiorstw do ochrony swoich tajemnic handlowych oraz innych poufnych informacji.

4. Oświadczenia składane przez każdą przesłuchiwaną osobę są utrwalane na taśmie. Nagrania udostępniane są tym osobom na wniosek, w postaci egzemplarza, z którego usunięte zostają tajemnice handlowe oraz inne poufne informacje.

Artykuł 13

1. Informacje, w tym dokumenty lub poufne informacje albo w przypadku gdy dotyczy to wewnętrznych dokumentów władz, nie są podawane do wiadomości ani udostępniane w zakresie, w jakim zawierają tajemnice handlowe którejkolwiek strony, w tym stron w stosunku, do których Komisja wniosła zastrzeżenia, wnioskodawców, składających skargę i innych stron trzecich. Komisja dokona stosownych ustaleń dotyczących dostępu do akt biorąc pod należytą uwagę potrzebę ochrony tajemnic handlowych, wewnętrznych dokumentów Komisji i innych poufnych informacji.

2. Każda strona, która podaje do wiadomości swoje stanowisko zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wyraźnie określa, podając uzasadnienie, które materiały uważa za poufne oraz przedstawia ich oddzielną niepoufną wersję do dnia określonego przez Komisję. Jeżeli nie dokona tego do określonego dnia, Komisja zakłada, że przedłożenie nie zawiera takich materiałów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1998 r.

Artykuł 14

Określając dni przewidziane w art. 3 ust. 4, 6 i 7 i w art. 9 ust. 1 Komisja uwzględnia zarówno czas potrzebny do przygotowania spostrzeżeń jak i pilność sprawy. Dozwolony termin w każdej sprawie wynosi, co najmniej dwa tygodnie; termin może być przedłużony.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe

Artykuł 15

1. Rozporządzenia nr 99/63/EWG i (EWG) nr 1630/69 tracą moc.
2. Skreśla się sekcje II rozporządzeń (EWG) nr 4260/88 i (EWG) nr 4261/88.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1999 r.

W imieniu Komisji
Karel VAN MIERT
Członek Komisji